ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1890 ΑΡ. 272.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΥΠΕΡ ΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΥ ΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ.

§

Ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἐσχάτας ταύτας ἡμέρας ἀφιχθεισῶν ἐκ τοῦ δαιμονίου ἐκείνου χώρου, ὅπερ καλεῖται Λονδῖνον καὶ ἐξαρθεισῶν ἐκ τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου Λαβυρίνθου ὅπερ καλεῖται ὑπουργεῖον, καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς Πρεσβείας διακοινωθεισῶν εἰδήσεων, ἃς μετὰ παλμῶν καρδίας ἀνέμενε πᾶς Κύπριος, ἐξάγεται ὅτι οὐδέν, ἢ σχεδὸν οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου, ἐνόσω ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας καταβάλλεται ἀκέραιος καὶ ἐνόσῳ, συνεπείᾳ τούτου, ἀναγκάζεται τὸ κεντρικὸν τῆς Ἀγγλίας ταμεῖον νὰ ψηφίζῃ ἐτησίως ἐπιχορηγήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ κυπριακοῦ ἐλλείμματος. Καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἀντλοῦμεν εἰς πῖθον Δαναΐδων προσπαθοῦντες δι' ἐξοικονομήσεων 100 λιρῶν ἐντεῦθεν καὶ 200 ἐκεῖθεν, νὰ συμπληρώσωμεν τὸ ἐκ 30—40—50 χιλ. λιρῶν καταβαλλόμενον ἐτησίως ἔλλειμμα, νὰ εὑρεθῇ περίσσευμα καὶ τότε ν' ἀρχίσωμεν σκεπτόμενοι πῶς νὰ διαθέσωμεν τὸ περίσσευμα τοῦτο. Ὁποια πλάνη!!!

Ἐπιμένομεν φρονοῦντες ὅτι ἐνόσῳ διὰ τοιούτων οἰκονομιῶν ἐλαττοῦμεν τὸ βάρος τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ἀφαιροῦμεν καὶ μέγα μέρος ἐνοχλήσεως ἣν ἡ Κύπρος προξενεῖ τοῖς Ἄγγλοις φορολογουμένοις· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν οἰκονομιῶν τούτων ἀδύνατόν ποτε νὰ ἐπιτευχθῇ, ὄχι μόνον ἰσοζύγιον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ταμείου καταβαλλόμενον ἐτησίως ἔλλειμμα νὰ ἐλαττωθῇ ἔστω καὶ κατὰ 3 χιλ. λιρῶν, ἕπεται ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν οὐδεμία βελτίωσις εἶνε δυνατή.

Οὐδεμία σπουδαία θυσία ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ γείνῃ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γείνῃ ἐπωφελὲς, ἄνευ σπουδαίας τινὸς θυσίας τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδοὺ τὸ δίλημμα πρὸ τοῦ ὁποίου ἵστανται κεχηνυῖαι Ἀγγλία καὶ Κύπρος. Ἡ Κύπρος λέγει: ἀπαιτῶ ἀπὸ σέ. Ἡ Ἀγγλία λέγει: ἀρκετὰ εἶνε ὅσα δίδω διὰ σέ· καὶ ἐξακολουθῇ μυριάκις ἐπαναλαμβανόμενος ὁ κωμικὸς οὗτος διάλογος. Ἰδοὺ ὁ σκόπελος ἐφ' οὗ συντρίβονται καὶ εἰς μυρία κατακερματίζονται τὰ κυπριακὰ ζητήματα.

Ποῖαι λοιπὸν εὐέλπιδες ἐνέργειαι ἐναπολείπονται ἡμῖν; Ὑπὲρ ἑνὸς καὶ μόνου σκοποῦ. Ὑπὲρ τῆς μετατροπῆς τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας. Τῆς Πρεσβείας ἡ ἐντολὴ δὲν ἔληξεν. Ὀφείλει ἤδη μετὰ τὴν ἣν ἔλαβεν ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἀπάντησιν νὰ συγκεντρώσῃ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου τούτου σκοποῦ τὰς ἐνεργείας της, ἀφίνουσα κατὰ μέρος πᾶν ἄλλο ζήτημα ὡς δευτερεῦον, ἢ μᾶλλον ὡς ἀνύπαρκτον πρὸ τοῦ ἑνὸς τούτου. Ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι καὶ μάθωσι τὰς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ὑποστήριξιν καὶ συνεργασίαν σπουδαίων Ἄγγλων πολιτευτῶν. Πλειοτέρας προσοχῆς ἀξιοῦσι τὸ ζήτημα τοῦτο οἱ Ἄγγλοι, ἢ πᾶν ἄλλο, ὅπερ θεωρεῖται ὡς πλαγία μορφὴ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας εἶνε ὁ γόρδιος δεσμὸς, ὅστις ἴσως ἡμέραν τινὰ θὰ λυθῇ αὐτομάτως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ χειμώμεθα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ. Πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ γείνῃ πρέπει νὰ γείνῃ ἀντὶ πάσης θυσίας, ἐὰν δὲ καὶ εἰς τοῦτο μᾶς κλεισθῇ ἐπίσης ἡ θύρα, τότε τῇ ἀληθείᾳ εἶνε ἀκατανόητος ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀντὶ νὰ δημιουργῶμεν θέσεις καταργοῦμεν ὑπαρχούσας καὶ ἀντὶ νὰ ἔχωμεν παχυμίσθους καὶ κατὰ συνέπειαν πολυδαπάνους κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους, ἐλαττοῦμεν τοὺς μισθούς των καὶ ἀναγκάζομεν αὐτοὺς νὰ γίνωνται οἰκονομικώτατοι πρὸς βλάβην μας.

Η ΟΥΣΙΑ
ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Καταχωρίζοντες ἐν ἄλλαις στήλαις τοῦ φύλλου μας τὸ κείμενον τῆς ἐσχάτως ἀφιχθείσης ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἐφ' ὅλων τῶν διὰ τοῦ Ὑπομνήματος καθυποβληθέντων τῇ Κυβερνήσει κυπριακῶν ζητημάτων, συνοψίζομεν ἐνταῦθα τὴν οὐσίαν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης.

Τὰ κυριώτερα αἰτήματα βασίζονται ἐπὶ τοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἡ οἰκονομικὴ κατάσχεσις τῆς νήσου ἐτράπη ἐπὶ τὰ χείρω. Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Πρεσβείας πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ τοιούτου ἀνήρεσε μετὰ πολλῆς λεπτομερείας καὶ ἐπιδεξιότητος ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμοστὴς, ὁ δ' Ὑπουργὸς συμφωνεῖ μετὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

Τὸν κυριώτερον ἰσχυρισμὸν, ὅτι ἡ ἐτησία παραγωγὴ τῆς νήσου ἠλαττώθη, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὁποίου ἀνεφέρετο ἐν τῷ Ὑπομνήματι ὅτι ἡ ἀξία τῆς δεκάτης πέντε ἐτῶν τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς ἦτο ἐλάσσων ἢ ἄλλων πέντε ἐτῶν τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, τὸ Ὑπουργεῖον συμφώνως πρὸς τὰς ἀναιρέσεις τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἀποδεικνύει δι' ἀριθμῶν ὅτι ἡ κατὰ μέσον ὅρον εἰσοδία τοῦ σίτου διὰ τὰ 11 ἔτη τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς εἶνε διπλασία ἢ κατὰ τὰ Τουρκικὰ ἔτη, καὶ ὅτι μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα 6 ἔτη ἡ αὔξησις εἶνε μεγαλειτέρα, ἡ δὲ μικρὰ τιμὴ τῶν γεννημάτων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βλάβη εἰς τὴν κοινότητα τῆς νήσου θεωρουμένην ὡς ἓν σῶμα, διότι ἡ ἀπώλεια τοῦ πωλητοῦ ἐξισοῦται μὲ τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἀγοραστοῦ. Παραδέχεται ὁ Ὑπουργὸς τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου ὡς μικράν, ἀλλὰ δὲν παραδέχεται ὅτι τοῦτο εἶνε σημεῖον ἐμπορικῆς παρακμῆς, διότι σημαίνει ὅτι κάμνει ἡ νῆσος χρῆσιν τοῦ ἰδίου σίτου καὶ πολλάκις εἰσάγει καὶ ξένον εἰς μικρὰς τιμὰς, ἐξάγει δὲ κριθὴν ρόβι καὶ σιφωνάρι, ὧν δὲν ποιεῖται πολλὴν χρῆσιν.

Περὶ συσάσεως ἀγροτικῆς Τραπέζης δὲν διάκειται δυσμενῶς ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἀλλὰ, τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γουσίου ὑποβληθέντος σχεδίου μὴ παραδεκτοῦ γενομένου, καὶ τῆς Κυβερνήσεως μὴ δυναμένης νὰ ἐπικυρώσῃ σχέδιον δι' οὗ θὰ ἐνεχυριάζοντο αἱ τῆς Νήσου πρόσοδοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν τόκων καὶ τοῦ κεφαλαίου, δύναται, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Νομοθετικοῦ, νὰ συσαθῇ τοιαύτη ἐκ τοῦ φόρου τῆς ἀκρίδος. Πᾶν δὲ νόμιμον προνόμιον θὰ παρέξῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοιαύτην τράπεζαν.

Περὶ γεωργικοῦ τμήματος, φρονεῖ ὁ Ὑπουργὸς ὅτι δὲν θὰ προκύψῃ σημαντικὸν κέρδος ἐκ τῆς συντηρήσεως προτύπων ἐπαύλεων, ἢ συσάσεως ἰδιαιτέρου περὶ τούτου τμήματος. Δύναται κατὰ τὴν γνώμην του νὰ συσαθῇ, ἐν μέρει συμβουλευτικὸν καὶ ἐν μέρει ἐκτελεσικὸν συμβούλιον, ἐξ ἐπισήμων καὶ ἰθαγενῶν μελῶν, κεκτημένων εἰδικὰς γεωργικὰς γνώσεις, νὰ προσκληθῇ δὲ τὸ συμβούλιον τοῦτο εἰς ἓν τῶν ὑπαρχόντων τμημάτων καὶ καταλληλότερον εἰς τὸ τοῦ κτηματολογίου. Ἡ ὠφέλεια τοῦ τοιούτου συμβουλίου θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ γραμματέως του, ὅστις δέον νὰ ἦνε νέος, ἐνεργητικὸς, ἔχων γνώσεις γλωσσῶν, νὰ ἐρευνᾷ δὲ νὰ μελετᾷ, καὶ νὰ διαδίδῃ εἰς τοὺς χωρικοὺς γνώμας καὶ ὁδηγίας, ἃς θὰ ἀρύηται τὸ συμβούλιον ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων γεωργικῶν. Νὰ λαμβάνῃ τὸ συμβούλιον μέτρα περὶ βελτιώσεως τῶν προϊόντων, τῶν γενῶν τῶν ζώων, περὶ προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς φυλλοξήρας, περὶ ἐπαυξήσεως τῆς δενδροφυτείας, ἐμβολιασμάτων εἰς τὰ δάση τῆς Κυβερνήσεως κ. λ.

Περὶ ἐκτελεσικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ κατὰ τὴν πρότασιν τῆς Πρεσβείας ἔδει νὰ προσεθῶσι δύο εἰσέτι ἰθαγενῆ μέλη, ὁ Ὑπουργὸς ἀπαντᾷ ὅτι δυνάμει παραγράφου τινὸς τῶν βασιλικῶν ὁδηγιῶν παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ὅταν σπουδαῖα διοικητικὰ μέτρα συζητῶνται νὰ προσκαλῇ καὶ ἐκτακτα μέλη ἰθαγενῆ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην των.

Περὶ φυτείας τοῦ καπνοῦ κλίνει νὰ

παραδεχθῇ ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ τι. Πολλοὶ περισμοὶ δύνανται νὰ ἀρθῶσιν ἐὰν τὸ Νομοθετικὸν προβλέψῃ μικρὸν ποσὸν δι' οὗ νὰ ἀμείβωνται οἱ καταγγέλλοντες παραβάσεις τοῦ νόμου. Ἂν κατορθωθῇ ὥστε ἡ δεκάτη νὰ ἐκτιμᾶται ἐνῷ ἀκόμη ὁ καπνὸς εὑρίσκεται φυτευμένος, θὰ ἦτο τότε ἀδιάφορον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁποίαν χρῆσιν θὰ ἔκαμνον αὐτοῦ οἱ καλλιεργηταί. Ἐὰν Κύπριοι ἀξιόχρεοι εἶνε διατεθειμένοι ν' ἀνοίξωσι νέα καπνεργοστάσια δύναται νὰ δοθῇ ἄδεια, διότι τὰ ὑπάρχοντα ἅτινα εἶνε ξένα, δὲν ἔχουσι δικαίωμα μονοπωλείου.

Περὶ παιδείας, αἱ χίλιαι λίραι ἃς ἡ Πρεσβεία ἐζήτησε πρὸς σύρασιν γυμνασίου, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῶσι θὰ ἐδίδοντο ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους παιδείας καὶ οὐχὶ διὰ γυμνάσιον ἢ τὰ σχολεῖα τῆς γραμματικῆς, ἅτινα συνετηρήθησαν μέχρι τοῦδε διὰ δημοσίας βοηθείας. Τοιαύτη ὅμως προσθήκη δαπάνης δὲν εἶνε δυνατὴ ἐνόσω εἶνε βαρεῖα ἡ ἐπιχορήγησις ἣν τὸ Κοινοβούλιον ψηφίζει κατ' ἔτος ὑπὲρ τῆς Κύπρου. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινων βελτιωθῶσιν αἱ πρόσοδοι καὶ ἐλαττωθῶσιν αἱ δαπάναι θὰ ἦνε διατεθειμένος ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐκβιάσῃ ἐπιχορήγησίν τινα διὰ γυμνάσιον μέχρις 750 λιρ. καὶ 250 διὰ τὴν ὀθωμανικὴν κοινότητα, διότι πᾶσα προσθήκη διὰ χριστιανικὰ σχολεῖα ἀνάγκη νὰ συνοδεύηται ὑπὸ προσθήκης καὶ διὰ τὰ τουρκικά, καὶ, ἐὰν ἐδίδοντο αἱ χίλιαι λίραι, ἦτο ἀνάγκη νὰ προσεθῶσι καὶ 333 διὰ τὰ τουρκικὰ καὶ τοιοῦτον μέγα ποσὸν δὲν δύναται νὰ κυρωθῇ.

Περὶ τοῦ φόρου οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων, δὲν βλέπει τρόπον μεταβολῆς ὁ Ὑπουργός. Εἶνε ἀσυμβίβαστος εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας ἡ ἐπίτρεψις εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὴν οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων ἐξ εὐθέρων δασμοῦ. Κατὰ τὸ 1891 ὅμως θὰ ἠδύχαριζεῖτο ἂν ἐπιβάλλετο δασμὸς εἰς τὰ ξένα εἰσαγόμενα ἐν Κύπρῳ οἰνοπνεύματα

Περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐξέφρασεν ὁ Ὑπουργὸς τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως λυθῇ τοῦτο διὰ τρόπου ἁρμοδίου.

Τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐτησίως πληρονομένου φόρου, εἰς 140 μόνον χιλ. λίρας ἐπί τινα ἔτη, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὁ Ὑπουργὸς, οὔτε τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης εἰς 100 μόνον χιλ. λίρας διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κυβερνηθῇ ἀνελλιπῶς καὶ ἀπροσκόπτως ἡ νῆσος διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου.

Τὴν ἔκπτωσιν τῆς τιμῆς τῶν κτημάτων ἀποδίδει εἰς τὸ ὅτι πλεῖστοι γεωργοὶ ἐγκαταλείπουν τὴν γεωργίαν καὶ ἐργάζονται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ εἰς ἄλλα ἔργα καὶ μάλιστα δημόσια

Τοιαύτη ἡ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν κυπριακῶν ἐκτημάτων καὶ εἴς τινα ἄλλα ἐλάσσονος σημασίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀρκεταὶ κατέπεσαν βροχαὶ ὠφελήσασαι μεγάλως τὰ σπαρτὰ καὶ κυρίως τὰ τῆς Πάφου, ἅτινα εἶχον μεγάλην ἀναγκην. Εἷς δ' ἄριστος οἰωνὸς διὰ τοὺς Παφίους εἶνε ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐχειροτονεῖτο ἐν Λευκωσίᾳ ὁ νέος Ἀρχιερεύς των, χηρεύοντος ἀπὸ πολλοῦ τοῦ θρόνου ἐκείνου, ἐγένοντο καὶ ἀρκεταὶ βροχαὶ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν των, ὧν ἀπὸ πολλοῦ ἐστεροῦντο.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνῆλθον κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς Α. Μακαριότητος οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἁφίων εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἐκεῖ ἐν τῷ μεγάλῳ συνοδικῷ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προέβησαν εἰς ἐκλογὴν Ἀρχιερέως. Ἡ πλειοψηφία ἀνέδειξε κατάλληλον τὸν Ὁσιολογιώτατον Οἰκονόμον Κύκκου κ. Ἐπιφάνιον, ὃν ἀμέσως ἔσπευσαν οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ παραλαβόντες ἐκ τοῦ Μετοχίου τῆς Κύκκου ἔφεραν μετὰ τιμῶν εἰς Ἀρχιεπισκοπήν. Τὴν πρόχθες δὲ Ἑμπτην ἐγένετο ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ χειροτονία ὑπὸ τῶν λοιπῶν τριῶν τῆς νήσου Ἀρχιερέων, ἐν μέσῳ πολλοῦ συρρεύσαντος πλήθους.

Ὁ Πανιερώτατος ἤδη Πάφου κ. Ἐπιφάνιος, ἡλικίας περίπου 50 ἐτῶν, ἰδιαιτέραν πατρίδα ἔχει τὴν Πάφον, ἔζησε δὲ καὶ ἀνετράφη ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, διανύσας τὰς σπουδάς του ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις Λευκωσίας, σπουδάσας ἐπίσης καὶ τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν εἰς ἀρκετὰ καλὸν βαθμόν. Διακρινόμενος δὲ ἐπὶ συνέσει, σωφροσύνῃ, ὀξυδερκείᾳ νοὸς καὶ εὐγενείᾳ αἰσθημάτων καὶ τρόπων, προσελκύει τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν παντὸς γνωρίζοντος αὐτὸν, ὁ δ' ἀποθανὼν ἀείμνηστος καὶ μεγαλεπίβολος ἀληθῶς ἡγούμενος Κύκκου Σωφρόνιος, ἐκτιμῶν τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἀνδρὸς, ἐξαιρετικῶς ἠγάπα καὶ συνεβουλεύετο αὐτὸν, μὴ δυνάμενος οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ χωρισθῇ αὐτοῦ καὶ δεξιὰν αὐτὸν ἔχων χεῖρα ἐν πάσῃ πράξει του.

Ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰ συγχαρητήριά μας καὶ τοῖς Ἁφίοις καὶ τῷ Σεβασμιωτάτῳ νέῳ Ἀρχιερεῖ των, διότι ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ ἀπεδείχθη ὅτι ἐκτιμᾶται ἀληθῶς ἡ ἱκανότης καὶ ἡ χρηστὴ διαγωγή.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν νύκτα πρὸς τὴν Δευτέραν ὁ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λευκωσίας ἐκτελῶν Δημήτριος Τσιμπούσης ἐξ Ἀθηαίνου, κομίζων τὸν ταχυδρομικὸν σάκκον εἰς Λευκωσίαν ἐφονεύθη ἐν μικρᾷ πρὸς τὰ ΝΑ. τοῦ χωρίου του ἀποστάσει, πυροβοληθεὶς ἐκ τοῦ συστάδην καὶ κατὰ τὴν πλευρὰν δι' ὀπισθογεμοῦς, ὡς ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα ὅπλου ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ. Τὴν ἡμίονον του ἀφιχθεῖσαν μόνην εἰς τὴν οἰκίαν, κεκηλιδωμένην δι' αἵματος, ἰδόντες οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ λοιποὶ ἐγχώριοι ἐξῆλθον ἀναζητοῦντες αὐτὸν ἐν μακρᾷ ἀποστάσει, περὶ δὲ τὰς αὐλὰς εὗρον πλησιέστερον, τὸ πτῶμα τοῦ ἀτυχοῦς, ἐρριμμένον ἐντὸς παρακειμένης ἀμπέλου παρὰ τὸν φράκτην χαμηλὸν τοίχον. Ὁ τρόπος καθ' ὃν εὑρέθη ἐρριμμένος, ἔχων εἰσέτι τὰς ἀναβάθρας εἰς τοὺς πόδας καὶ τὸ κηρωτὸν κάλυμμα τοῦ ταχυδρομικοῦ σάκκου μεταξὺ τῶν σκελῶν, κομβωμένος τὸ ἐξωτερικὸν ἔνδυμά του, καὶ μὲ 13 περίπου γρόσια ἐντὸς τοῦ θυλακίου τοῦ ὑπενδύτου του, ἀποδεικνύει ὅτι μετὰ τὸν πυροβολισμὸν ἡ ἡμίονος τρομάξασα ἐπήδησεν ἐντὸς τῆς ἀμπέλου, τὴν στιγμὴν δ' ἐκείνην ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ ζώου ἄπνους ὁ δυστυχὴς Δημήτριος, οἱ δὲ κακοῦργοι ἁρπάσαντες μόνον ἀπο τοῦ ζώου τὸν ταχυδρομικον σάκκον ἀπῆλθον, ἀφέντες ἀνενόχλητον καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ζῶον. Ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἐφονεύθη ἄλλοτε ὁ Κυπρ. Χωματένιος, ὁ δ' αὐτὸς φονευθεὶς σήμερον εἶνε ὁ ἀφ' οὗ ἁρπάσαν λησταὶ πρό τινων ἐτῶν περι τας 500 λιρ., ἃς ἐκόμιζεν ἐκ τοῦ ἐν Λάρνακι ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης εἰς το ἐνταῦθα. Οὐδὲν ἀνεκαλύφθη εἰσετι περὶ τῶν κακούργων.

* * *

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας πολλοὶ παῖδες ἐνταῦθα προσεβλήθησαν ἐκ τῆς Ἰλαρᾶς, ἀσθενείας εὐτυχῶς ἰλαρᾶς, ἀλλὰ προδρόμου θεωρουμένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς εὐφλογίας, καὶ ἐπειδὴ ἑλληνικά τινα καὶ ἄλλα μέρη προσεβλήθησαν ἤδη ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου νοσήματος καλὸν ἡ Κυβέρνησις να διατάξῃ τὸν ἐμβολιασμόν.

* * *

Ὁ κύριος Ἀσσαφ παρεκάλεσεν ἡμᾶς νὰ εἰδοποιήσωμεν ὅτι δέχεται παῖδας ἀπόρων δωρεὰν εἰς τὸ σχολεῖόν του πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἀραβικῆς ἔτι γλώσσης. Ἄξιος ἐπαίνου τῇ ἀληθείᾳ ὁ καλὸς οὗτος δυτικὸς ἱερεὺς διὰ τὰ καλὰ ἅπερ δεικνύει αἰσθήματα.

Τῇ Φίλῃ «Σαλπιγγι»

Καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς εἴδομεν καὶ ἐν τῇ «Σάλπιγγι» ἀνέγνωμεν τὰς περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἁγ. Νάπας ἐνεργείας καὶ εἰς ὃ σημεῖον αὗται ἀφίκοντο, ἔχομεν δὲ κ' ἡμεῖς τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ πράγματα δὲν θὰ μείνωσι καὶ νῦν ὡς ἄλλοτε μετέωρα, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τῶν πολιτῶν φιλοτιμίας καὶ εὐτροσώπου πρὸς πάντα ξένον παρρησίας.

Ἀλλ' ἡ φιλόναος ἐκείνη μερὶς τῶν πολιτῶν ἡ πολλοῖς ναοῖς ἐνασμενιζομένη, ἄγνωσον ποῦ βασισθεῖσα ἢ τίνι παραδείγματι ὑπείκουσα ἀρέσκεται εἰς τοὺς πολλοὺς ναούς. Ἡμεῖς εἰ καὶ προώρως ἀλλ' οὐχὶ ἀκαίρως, θὰ συνεβουλεύομεν καὶ οὕτως ἔχομεν δι' ἐλπίδος νὰ κατορθωθῇ, ὥστε, μετὰ τὴν τοῦ ναοῦ ἀνοικοδόμησιν, εἰς καὶ μόνος ναὸς νὰ διατελῇ ἐν ἐνεργείᾳ, ἐκτάκτως μόνον καὶ κατ' ἀπαίτησιν ἑορταζοῦ τινος λειτουργουμένου τοῦ ἄλλου, ἤτοι τοῦ Ἁγ. Ἀνδρονίκου. Μήπως ὁ Ἁγ. Ἀνδρόνικος εἶνε ἰδιαιτέρα ἐνορία; ἢ μήπως οἱ εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐκκλησίας ταύτας ἐκκλησιαζόμενοι ἤδη δὲν χωροῦν εἰς μίαν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν ἀκόμη; Δὲν παρατηροῦμεν ἄλλας πόλεις καὶ αὐτὴν τὴν ἐνώπιον ἡμῶν κειμένην Ἀλεξάνδρειαν; Ἂς ἐκτελῶνται καὶ ἐνταῦθα δύο λειτουργίαι Μία πρωϊαιτέρα διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν καὶ μια βραδυτέρα διὰ τοὺς λοιπούς. Οὕτω δὲ καὶ αἱ δαπάναι ἐλαττοῦνται καὶ τὰ ἔσοδα αὔξονται· Τοῦτο τὸ ὀρθὸν, τοῦτο τὸ φρόνιμον καὶ πρὸς τοῦτο καταλήξονται τὰ πράγματα ὡς ἐλπίζομεν.

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ Ἐμπρὸς ἤδη.

Λεμησσῷ.

Εἷς.

—o—

Λευκωσία.

Τῇ Σάλπιγγι.

Χθὲς Κυριακὴν περὶ τὴν 3 ὥρ. μ. μ. συνῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Πάφου πρὸς ἐκλογὴν Μητροπολίτου Πάφου, οἵτινες ἐξελέξαντο διὰ πλειονοψηφίας τὸν Παναγιώτατον Οἰκονόμον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου κ. Ἐπιφάνιον τὸν ὁποῖον μετὰ μιαν ὥραν ἀπελθόντες τινὲς τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Δομέτιον Μετόχιον πρόσκλησαν καὶ παρελάβόντες ἐφ' ἁμαξης ἤγαγον καὶ παρουσίασαν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις ἀπεφάσισε τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ τὴν προσεχῆ Πέμπτην. (8 Ἀπρ.)

—Σήμερον Πέμπτην ἐγένετο ἡ χειροτονία μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ἐγένετο ἡ χειροτονία ἦν πλήρης ἐκλεκτοῦ κόσμου. Τελευτῶν εἰς ταῦτα, στεφόδω νὰ συγχαρῶ τοὺς φίλους Πυφίους ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ ἐκλογῇ ἣν ἐτοιμάσαντο τὸν νέον αὐτῶν Μητροπολίτην, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῷ Μητροπολίτῃ ἐπὶ τῷ ἀξιώματι ὅπερ ἐπαξίως κατέλαβε. (12 Ἀπρ.)

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τεύχους Γ'.

Ἡ «Ἑλλ. Γεωργία» καὶ ὁ Κ. Ρυσόπουλος.—Ὁ ἐπιτεθεὶς κατὰ τῆς «Ἑλλ. Γεωργίας».—Ρυσόπουλος.—Σημείωσις «Ἑλλ. Γεωργίας».—Περὶ βάμβακος.—Πρακτικὸς ὁδηγὸς τοῦ οἰνοπαιοῦ.—Ἡ σταφὶς ἐν Ἀμερικῇ.—Εἰδικὴ ξυλογνωσία.—Παχυνσις τῶν βόων.—Δαυλίτης καὶ ἄνθραξ δημητριακῶν.—Φυμάτωσις τῆς ἀμπέλου.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα ἀριθ. 14.

Ἡ ἐκρηξις τοῦ Ἡραιστείου Κρακατάου μετ' εἰκόνος ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Περὶ θερμότητος τῆς φύσεως αὐτῆς ὑπὸ Στεφ. Κώνστα.—Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ Ἀλεξ. Βάλεη.—Περὶ σαρκοβόρων φυτῶν ὑπὸ Ν. Γερμανοῦ.—Περὶ ἀεροστάτων ὑπὸ Κ. Ζέγγελη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Σπουδαιοφανὴς εἴδησις διαβιβάζεται ἐκ Βερολίνου εἰς τὸν «Ιθ'. Αἰῶνα» περὶ τῆς αἰτίας τῆς παραιτήσεως τοῦ πρίγκηπος Βισμαρκ. Κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα, ὁ Γερμανὸς ἀρχικαγγελάριος ἔβλεπεν ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Γερμανίας δὲν δύνανται ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ν' ἀνθέξωσιν εἰς τοὺς γιγαντιαίους ἐξοπλισμοὺς οὓς διενεργεῖ δ.ὴ ἡ Εὐρώπη καὶ ἐπομένως ἤθελε νὰ προτείνῃ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμόν· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ μέσου τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας, αἱ προσαρτηθεῖσαι ἐπάρχιαι Ἀλσατία καὶ Λωρραίνη, αἵτινες ἐπρότειναν ὁ Βισμαρκ ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ ἀνταλλαγῇ ἄλλων ὡφελειῶν. Ἀλλ' εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ὑποβληθεῖσαν δι' ὑπομνήματος ἀντέτεινεν ὁ αὐτοκράτωρ, ὅστις διὰ μακρῶν συνδιελέγχθη μετὰ τοῦ Βισμαρκ. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ἐπέμενεν εἰς τὴν σκέψιν του καὶ τούτου ἕνεκα ἐπῆλθεν ἡ παραίτησίς του.

Παρίσιοι, 9.—Τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε ν' ἀποφυλακίσῃ τὸν Δοῦκα τοῦ Ὀρλεὰν ἐντὸς ὀλίγου.

Βερολῖνον, 9.—Πολλοὶ Πρῶσσοι ἀξιωματικοὶ συναισθανόμενοι τὴν διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς περιστολὴν τῆς σπατάλης ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀξιωματικῶν, ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν ν' ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

ΑΘΗΝΑΙ, 12.—Σοβαρώτατα εἰδήσεις νεώτεραι τῆς χθὲς παριστῶσι τὴν ἐν Κρήτῃ κατάστασιν λίαν ἐκταραχυνθεῖσαν. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σελίνου ὑθωμανός τις ἐφόνευσε χριστιανὸν καλούμενον Μπενάκην, ἐν ἑτέρῳ δὲ χωρίῳ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας χριστιανός τις ἐφόνευσεν ὑθωμανόν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶνε ὅτι μεγάλη σύγκρουσις ἐγένετο μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων ἐν Καντιάνῳ τῆς ἐπαρχίας Σελίνου. Ἀριθμοῦνται πολλοὶ οἱ πεσόντες. Ἡ σύγκρουσις αὕτη ἄγει ἡμᾶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι αὕτη ἐγένετο σοβαρωτάτη, διότι ἄλλως οἱ ἐπαναστάται δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ προκαλέσωσιν αὐτὴν, ἂν δὲν ἐπετύγχανον νὰ σχηματίσωσι σῶμα ἀνδρῶν ἱκανῶν ὡς πρὸς τὸ πλῆθος ν' ἀντιταχθῶσι πρὸς τακτικοὺς στρατιώτας. Ὁ ἀναβρασμὸς εἶνε μέγας. Προβλέπονται αἱματηραὶ συμπλοκαί, πείθονταί τινες δὲ ὅτι ἡ ἐξέγερσις ἐν Κρήτῃ εἶναι γεγονὸς τετελεσμένον.

Τὸ ἄρθρον τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Σταυροῦ» ἀναγνωρίζει τὴν Ἑλλάδα ὡς ἔχουσαν ἐν Κρήτῃ δικαιώματα ἴσα τοὐλάχιστον πρὸς τὴν Τουρκίαν εἶνε δὲ εἰς τοσαύτην ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἕως νῦν γνωστὰς ἰδέας τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ Βερολίνου ὥστε δικαίως ἐν Ἑλλάδι παρήγαγε γενικὴν ἐκπληξιν. Ἡ τροπὴ αὕτη ὀφείλεται βεβαίως οὐ μόνον εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Κρήτης. Ἀλλὰ καὶ ὡς λέγει ὁ «Θεατὴς τῆς Ἀνατολῆς» εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη.

—Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἐπέτυχε παρὰ τῆς Ἀγγλίας τὴν ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῆς κορινθιακῆς σταφίδος ἀπὸ 7 εἰς 2 σελλίνια κατὰ ἑκατόλιτρον.

Ρώμη, 12.—Ὁ Ἀνταποκριτὴς τοῦ Φιγαρὼ ἐξώσθη καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Ρώμης.

Δουρβὰν, 13.—Μεγάλη δύναμις Πορτογαλλικὴ μετὰ πυροβολικοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν ἄνω Σιρέ. Πιστεύεται ὅτι θὰ προσλάβῃ τὸ Μπόνδα.

Ζανζιβὰρ, 13.—Οἱ Γερμανοὶ ἔπεισαν τὸν Σουλτάνον ν' ἀποσύρῃ παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς τὴν παραχώρησιν τῶν νήσων Μάνδα καὶ Πόττα. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας ἀρνεῖται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀνάκλησιν ταύτην.

—Ὁ ἰατρὸς Πάρκ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Ἐμὶν πασᾶς πάσχει ὑπὸ ἀνιάτου καταῤῥάκτου, καὶ ὅτι θὰ εἶνε τυφλὸς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

—Ὁ κ. Κάμπελ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Σὶρ Φέργυσον ἀπεκρίθη ὅτι ἡ εὐημερία τῆς Αἰγύπτου ηὔξησε πολύ. Ἡ μετατροπὴ θὰ ἦτο πλεονέκτημα, ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἐξησφαλίσθη.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν Λάβουσὲρ εἶπεν ὅτι ἡ κατοχὴ εἶνε δυσάρεστον καθῆκον, ἀλλὰ δὲν διετάραξε τὰς σχέσεις πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις. Ἡ Ἀγγλία ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον της ἐντίμως καὶ διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ διὰ τὸ Ἔθνος. Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐντολήν της ἕως οὗ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ. Ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Ἀραβῆ καὶ τῶν λοιπῶν δὲν εἶναι σκόπιμος.

Καταχωρίζομεν ἐνταῦθα σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς εἰς τὰ διάφορα τῆς νήσου αἰτήματα ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἀφιχθείσης ἐσχάτως. Ὁ Ὑπουργὸς ἀποτείνεται πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστήν.

Σίρ,

«Ποθῶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιστολῇ νὰ γνωρίσω Ὑμῖν τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότ. περὶ τῶν διὰ τοῦ ὑπομνήματος τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Κύπρου, ὅπερ περιείχετο ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἀπριλίου 1889 ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ καὶ διὰ τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον θέρος ἐπισκεφθείσης τὴν χώραν ταύτην κυπριακῆς Πρεσβείας ἐγερθέντων διαφόρων ζητημάτων.

Τὰ κυριώτερα αἰτήματα τοῦ τε ὑπομνήματος καὶ τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας βασίζονται ἐπὶ ὑποτιθεμένης ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐπὶ τὰ χείρω τροπῆς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Κύπρου. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Πρεσβείας ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε ἀσυγκρίτως χείρων ἢ ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως καὶ φαίνεται ὅτι θ' ἀπολήξῃ εἰς παντελῆ καταστροφὴν τῆς κοινότητος ἕνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς αὐτῆς, τοῦ καταθλιπτικοῦ τῆς φορολογίας, εἰσήγαγον δὲ πολλὰ γεγονότα καὶ ἰσχυρισμούς, οὓς ἐθεώρουν ὅτι ὑπεστήριζον τὸ θέμα αὐτῶν. Ὑμεῖς ἐξ ἀκριθέτου ἀνήρέσατε τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς εἰς πολλὰς λπτομερείας καὶ διημφισβητήσατε τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαχθέντα συμπεράσματα, ἰσχυριζόμενοι, καθέσον ἐνόησα, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς νήσου ἐν συνόλῳ εἶνε κρείττων ἢ πρότερον καὶ ὅτι δὲν ἀποδεικνύεται διαρκὴς ὀπισθοδρόμησις.

Ἐν γένει συμφωνῶ πρὸς τὰς ὑμετέρας σκέψεις καὶ ἐπειδὴ τὸ ζήτημα συνεζητήθη λεπτομερέστατα καὶ μετὰ πολλῆς ἐπεδεξιότητος δὲν εἶνε ἀναγκη ἵνα αἱ σκέψεις τῆς κυβερνήσεως ἐκτεθῶσι διὰ μακροτέρων.

Ἡ ἐτησία ἀξία τῶν γεννημάτων.

Ὁ κυριώτερος ἰσχυρισμὸς τῆς Πρεσβείας εἶνε ὅτι ἡ ἐτησία παραγωγὴ τῆς νήσου ἠλαττώθη, τοῦθ' ὅπερ νομίζουσιν ὅτι ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὑποτιθεμένου γεγονότος ὅτι αἱ δεκατεῖαι ἦσαν ἐλάσσονος ἀξίας διὰ τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὰ πέντε ἔτη τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς, ἅτινα ἐξελέξαντο ὡς βάσιν συγκρίσεως, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1882—1886—87 ἢ κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως. Λέγουσι πράγματι ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἡ καθαρὰ ἀξία τῆς δεκάτης, δηλαδὴ τὸ τῇ Κυβερνήσει πληρωθὲν ποσὸν ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν οἵτινες οἱ ἴδιοι ὑφίσταντο τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως ἦσαν λίρ. 301,000, ἐνῶ κατὰ τὰ παραβαλλόμενα πέντε ἔτη τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἡ καθαρὰ ἀξία ἦτο μόνον λίρ. 256,000 διαφορὰ ἐκ λίρ. 45,000 ἢ λίρ. 9,000 κατ' ἔτος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐκτίμησίν της ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς δεκάτης, ἡ πρεσβεία ἀφῆρεσε 13 ο)ο διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἐκτιμήσεως καὶ συλλογῆς καὶ προσέθηκε κατὰ προσέγγισιν ποσόν τι διὰ τὴν ἀξίαν τῆς δεκάτης εἰδῶν τινων, οἷον καρπῶν πληρονόντων ἐπὶ Τουρκίας δεκάτην, ἐξαιρεθέντων δὲ τοῦ φόρου τούτου ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως. Ἐνίστασθε δὲ κατὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Μαΐου 1889 ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ διὰ τοὺς τέσσαρας ἀκολούθους λόγους ἤτοι.

α.) Διὰ τὸ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν κατὰ τὴν τουρκικὴν περίοδον συμπεριλαμβάνουσι 4,341,714 γρόσια (ἢ 36,180 λίρ.) ποσὸν παραγόμενον ἐκ τοῦ προσθέτου τετάρτου ἐπὶ τῆς δεκάτης (12 1)2 ο)ο ὅπερ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις εἰσέπραξεν ὡς ἔκτακτον φόρον διὰ τὰ ἔτη 1874 καὶ 1875.

β'.) Διότι ὑποδεικνύετε ὅτι ὑπελογίσθη ὑπ' αὐτῶν πρὸς μετατροπὴν τῶν γροσίων εἰς λίρας ἑκάστη λίρα πρὸς 114 γρόσια ἐνῷ ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἀξία ἦν γρόσια 120 μεῖον κλάσματός τινος.

γ'.) Διότι γνωμοδοτεῖτε ὅτι τὸ καταλογισθὲν ποσὸν διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ συλλογὴν εἶνε ὑπέρογκον.

δ'.) Ἀνεπαρκὲς τὸ ποσὸν διὰ τὰ προϊόντα τὰ ἀπαλλαγέντα δεκάτης. Ἐν συνόλῳ τὰς δύο περιόδους συγκρίσεως εὑρίσκετε ὡς ἀκολούθως: Τουρκικὴ δεκάτη (5 ἐτῶν) λίρ. 250,413. Ἀγγλικὴ δεκάτη (5 ἐτῶν) λίρ. 291,550. Αὔξησις λίρ. 41,137.

Τοῦτο δὲ ἐδείκνυεν ἐτησίαν αὔξησιν ἀπὸ τῆς κατοχῆς κατὰ 78,227 ἐπὶ τῆς δεκάτης καὶ λίρ. 82,272 ἐπὶ τῆς παραγωγῆς.

Ἡ πρεσβεία ἀντικρούει τὰς σκέψεις σας διὰ τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Ἰουλίου παρελθόντος. Σαφῶς δὲν κατακαίνεται ἂν παραδέχωνται ὅτι ἡ πρόσθετος δεκάτη κατὰ τὸ 1874 καὶ 1875 πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ· ἀλλὰ δὲν βλέπω ἰσχυρισμὸν πείθοντα ἐμὲ ὅτι τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γείνῃ οὕτως.

Ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς μετατροπῆς τῶν γροσίων εἰς λίρας στερλίνας ὑποβάλλουσιν ὅτι σιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ τιμὴ τῆς τοιαύτης μετατροπῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ ἐν Κύπρῳ ἀξία αὐτῆς ἦν πρὸς 114 γρόσια. Δὲν εἶνε βεβαίως ζήτημα ἀλλ' ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἦν 120, τοῦτο ἐξηκριβώθη πρὸ 9 ἐτῶν κατόπιν ἐπισταμένων ἐρευνῶν σχετικῶς πρὸς τὸν φόρον, καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ τὴν θεωρίαν καθ' ἣν πιστεύεται ὅτι ὑπῆρχε διαρκὴς διαφορὰ 5 ο)ο ἐν τῇ ἀνταλλαγῇ τῆς λίρας πρὸς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κύπρου. Ἴσως ξένος τις θέλων νὰ ἀλλαξῃ μίαν λίραν ἔν τινι ἀγορᾷ τῆς Κύπρου θὰ ἠναγκάζετο νὰ δεχθῇ τὸ μικρὸν ποσὸν 114 γροσίων δι' αὐτήν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀξία τῆς δεκάτης δὲν μετετράπη ποτὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς νόμισμα ἢ χαρτίον, καὶ μόνον μετατρέπονται, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, πρὸς σκοπὸν παραλληλισμοῦ, ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν γενικὴν ἐμπορικὴν ἀξίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὡς κατὰ προσέγγισιν τὴν μᾶλλον ἀκριβῆ.

Ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἀφαιρεῖν 13 ο)ο διὰ δαπάνας τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς συλλογῆς ἡ Πρεσβεία βασίζεται ἐπὶ τῆς ὑποτιθεμένης αὐθεντικότητος τῆς ἐκθέσεως τοῦ κυρίου Φέρρηλ περὶ Κύπρου (β. 366 σελὶς 17). Ἀλλὰ λαμβάνων τις ὑπ' ὄψει τὸ ἔγγραφον τοῦτο θὰ εὕρῃ ὅτι ὁ Συγγραφεὺς ἐννοεῖ ὅτι 13 ο)ο ἐπὶ τῆς ὅλης προσόδου τῆς Νήσου, συμπεριλαμβανούσης τοὺς ἐπικερδεῖς καὶ μὴ τοιούτους φόρους, ἐξωδεύθησαν πρὸς συλλογὴν καὶ δαπάνην καὶ εἶνε σαφὲς ὅτι οἱ ὑπολογισμοί του συμπεριλαμβάνουσιν οὐχὶ μόνον τὸ ἔξοδον τοῦ γραφείου τῶν προσόδων ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπαλληλίας τοῦ ταμίου τοῦ λογιστικοῦ τμήματος καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ, ὡς καὶ τῶν ὑπολογιζομένων ἐπιχορηγήσεων διὰ τὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων οἱασδήποτε τάξεως, οἵτινες ἐνησχολοῦντο εἰς ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὰς προσόδους καὶ τὰ ἐν γένει οἰκονομικά.

Ἡ παρ' ὑμῶν γενομένη ἐπιτίμησις τῆς ἐγκαταλειφθείσης δεκάτης φαίνεται οὖσα κατὰ προσέγγισιν ὀρθή.

Ἐν γένει εἰμὶ διατεθειμένος νὰ παραδεχθῶ ὅτι οἱ ὑπολογισμοί σας ὡς πρὸς τὴν καθαρὰν δεκάτην διὰ τὰς δύο περιόδους τῆς συγκρίσεως εἰσὶν ἀκριβέστεροι τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι. Δὲν δύναμαι νὰ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς γενομένης προόδου κατὰ τὴν Βρεττανικὴν διαχείρησιν καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἀκόμη, καίτοι οὐδαμῶς περὶ τούτου ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις, ὅτι ἡ δεκάτη συλλέγεται τοσοῦτον ἀκριβῶς καὶ δραστηρίως ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἄλλοτε ὑπὸ τῶν δεκατιστῶν, καὶ ἐπὶ τῇ παραδοχῇ, ἣν δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ κάμω, ὅτι ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν προϊόντων εἶναι ὁ ἀκριβὴς γνώμων τῶν ὠφελημάτων τῆς κοινότητος. Ὁ ἀληθὴς πλοῦτος κοινότητος ἐμπεριέχεται ἐν τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ ποσῷ τῶν εἰδῶν τῆς ἀνάγκης, τῆς εὐζωΐας καὶ τῆς πολυτελείας, ἅτινα δύναται νὰ πορίζηται διὰ τῆς ἐργασίας τῶν μελῶν της.

Οἱ τρεῖς κυριώτεροι βιοπορισμοὶ τῆς Κύπρου εἶνε τὰ κεράτια, ὁ οἶνος καὶ τὰ σιτηρά. Τὰ δύο πρῶτα εἴδη καλλιεργοῦνται μᾶλλον πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ παραγωγὴ αὐτῶν αὐξάνει. Τὰ σιτηρὰ ὅμως εἶνε ἔτι ἡ μεγαλειτέρα ἐνασχόλησις τῆς νήσου καὶ εἶνε εὐχάριστον ὅτι παρατηρεῖται μεγάλη ἐπίδοσις ὡς πρὸς ταῦτα.

Ἐπίσημοι στατιστικαὶ ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς περιόδου ἐλλείπουσι, ἀλλὰ καὶ δὲν εἴμεθα ἐντελῶς ἐστερημένοι πληροφοριῶν περὶ τούτου». (Ἕπεται ἐνταῦθα κατάλογος στατιστικὸς τῆς κατὰ μέσον ὅρον εἰσοδίας τοῦ σίτου κατὰ τὰ ἐπὶ Τουρκίας ἔτη καὶ τὰ 11 τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς διῃρημένα εἰς δύο περιόδους, τὰ 5 πρῶτα ἔτη εἰς ἁ. περίοδον καὶ τὰ 6 τελευταῖα εἰς β'.)

«Ἐξ αὐτοῦ παρατηρεῖται ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἡ εἰσοδία τοῦ σίτου διὰ τὰ 11 ἔτη εἶνε διπλασία ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῶν ἀνωτέρων ὑπολογισμῶν κατὰ τοὺς Τουρκικοὺς χρόνους καὶ ὅτι ἡ εἰσοδία τῆς κριθῆς ηὔξησε κατὰ 50 ο)ο.

Παρατηρεῖται ἐπίσης, ὅτι ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως εἶνε μεγαλειτέρα κατὰ τὴν δευτέραν ἢ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, εἰς ἃς ἕνεκα τοῦ σκοποῦ τούτου διῄρεσα τὴν παρελθοῦσαν περίοδον ἀπὸ τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς.

Δύναται νὰ γείνῃ ἔνστασις ὑπὸ τῆς πρεσβείας, ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη τῆς καλλιεργείας κατὰ μέγα μέρος ἰσοφαρίζει πρὸς τὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν, ἥτις ἐν συνόλῳ ἀνέρχεται εἰς πλέον τῶν 40 ο)ο ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Κύπρος ἐπὶ τοῦ παρόντος καταναλίσκει περισσότερον σῖτον ἢ ὅσον παράγει καὶ εἰσάγει τοσοῦτον γέννημα εἴδους τινὸς, ὅσον ἐξάγει ἐξ ἄλλου, ἡ ἔκπτωσις ὡς πρὸς τὴν τιμὴν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιφέρουσα σπουδαίαν βλάβην εἰς μίαν κοινότητα ὡς ἓν ὅλον σῶμα, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς ταξεις τινὰς ἢ ἄτομα. Ἐφ' ὅσον τὰ γεννήματα καταναλίσκονται ὑπὸ αὐτῶν τῶν χωρικῶν ἢ γίνεται χρῆσις εἰς σπόρον, ἡ ὕψωσις ἢ ἔκπτωσις εἰς τὰς τιμὰς οὐδεμίαν διαφορὰν προξενεῖ. Ὁ ἄρτος παρέχει τὴν αὐτὴν τροφὴν καὶ ὁ σπόρος τὴν αὐτὴν παράγωγὴν οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦνε ἡ τιμή του ὑψηλὴ ἢ χαμηλή. Ἐφ' ὅσον τὰ γεννήματα πωλοῦνται ἐν τῷ τόπῳ ἡ ἀπώλεια τοῦ πωλητοῦ ἐξισοῦται πρὸς τὸ κέρδος τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ἐξοδεύων ὀλιγώτερα δι' ἄρτον ἔχει περισσότερα νὰ ἐξοδεύσῃ δι' ἄλλας ἀνάγκας, οἵαι εἶτι τὰ εἴδη τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ὡς πρὸς μόνην τὴν μικρὰν ἀναλογίαν τῶν γεννημάτων κυρίως τὴς κριθῆς ἥτις ἐξάγεται, ἡ κοινότης δύναται νὰ ὑποφέρῃ διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν διότι τὸ γέννημα, ὅπερ οὕτως ἀποξενοῦται. COET. PAR. κατὰ συνέπειαν ἀνταλλάσσεται διὰ μικροτέρας ποσότητος ξένων ἀγαθῶν ἀλλὰ καθὼς παρετήρησα ἡ Κύπρος εἰσάγει νῦν σιτηρὰ καὶ ἑπομένως ἡ ὠφέλεια εἰς τὴν κοινότητα ἥτις ἐπέρχεται ἕνεκα τῆς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς τῶν τοιούτων σιτηρῶν, ἀποζημιοῖ αὐτὴν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς τιμῆς τῆς ἐξαγομένης κριθῆς. Λαμβάνω τὸ ἔτος 1888 καὶ εὑρίσκω, ὅτι σῖτος καὶ ἄλευρον ἀνερχόμενα εἰς 26,951 λίρας εἰσήχθησαν καὶ ὅτι σῖτος καὶ ἄλευρον ἀνερχόμενα εἰς 5,540 λίρ. ἐξήχθησαν καταλείποντα διαφορὰν εἰσαγωγῆς ἀνερχομένην εἰς 21,411 λίρ. ἐνῷ κριθὴ, σίφωνάρι καὶ ρόβι, ἀνερχόμενα εἰς 21,884 λίρ. ἐξήχθησαν ὡς καί τινα γεννήματα τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἀνερχόμενα εἰς 927 λίρ. εἰσήχθησαν, καταλείποντα διαφορὰν ἐξαχθείσης κριθῆς κλ. ἀνερχομένην εἰς 20,957 λίρ. ἀπέναντι 21,411 λίρ. διαφορᾶς τοῦ εἰσαχθέντος σίτου καὶ ἀλευρίου, διαφορὰ μόνον 454 λίρας πλεονάσματος ἐξαγωγῆς ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγήν. Διὰ τὰ δέκα ἔτη τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς λήγοντα τὸν Μάρτιον τοῦ 1889 ἡ ὁλικὴ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου καὶ ἀλεύρου ἀνῆλθεν εἰς 400.215 ἀπέναντι εἰσαγωγῆς σίτου καὶ ἀλεύρου ἀνερχομένης εἰς 375, 533 λίρ. διαφορὰ ἐξαγωγῆς ἀνερχομένη εἰς ὀλιγώτερον τῶν 25,000 λίρ.

Ἡ πρεσβεία ἐν τῇ πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῇ της τῆς 19 Ἰουλίου λέγει καὶ παραδέχομαι τὴν κατάθεσιν αὐτῆς ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου εἶνε πολὺ μικροτέρα ἢ κατὰ τοὺς Τουρκικοὺς χρόνους, ἀλλ' ὅταν μὲ προσκαλῇ νὰ παραδεχθῶ τοῦτο ὡς ἀπόδειξιν ἐμπορικῆς παρακμῆς, εὑρίσκω δύσκολον νὰ παραδεχθῶ τὴν γνώμην ταύτην. Ἐν ὅσῳ ἡ Κύπρος δύναται νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐμπόριόν της πρὸς τὸν ἔξω κόσμον διὰ τῆς ἐξαγωγῆς ἄλλων ἀγαθῶν ἢ σίτου, τοῦτο εἶνε καλὸν σημεῖον καὶ οὐχὶ κακὸν, ὡς σημαίνων ὅτι ἡ νῆσος δύναται νὰ ἀγοράσῃ ὅλον τὸν αὐτῆς σῖτον καὶ πολὺ περισσότερον ἔξωθεν, δίδουσα εἰς ἀνταλλαγὴν ποσότητά τινα κριθῆς ρωβίου καὶ σιφωναρίου, ὧν δὲν ἔχει εἰδικὴν ἀνάγκην. Ἐγὼ ὑπολαμβάνω ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἔχει πολὺ περισσοτέραν τροφὴν ἢ πρὶν, καὶ ὅτι ὁ ἄρτος ἀντικατέστησεν ἄλλα ὀλιγώτερον θρεπτικὰ εἴδη ἐν τῇ διαίτῃ του.

Ἀγροτικὴ Τράπεζα.

Ἔρχομαι νῦν εἰς τὰ διάφορα μέτρα βελτιώσεως ἐκτὸς τῆς ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας, ἅτινα ὑπεβλήθησάν μοι ὑπὸ τῆς πρεσβείας.

Τὸ πρῶτον καὶ σπουδαιότερον τυγχάνει ἡ σύστασις γεωργικῆς τραπέζης.

Σχέδιον περὶ συστάσεως τοιαύτης τραπέζης ὑπεβλήθη πέρυσι τῇ Κυβερνήσει τῆς Κύπρου ὑπὸ τοῦ κ. Γουσίου τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς τραπέζης καὶ ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιλογιστοῦ καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων ἐν ἐγγράφοις ὑποβληθεῖσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Αἱ σκέψεις ἐμοῦ περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Γουσίου ἐξετέθησαν ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομ. 29 Μαρτίου 1889 ἐπιστολῇ μου, ἥτις καὶ ἐδημοσιεύθη. Ἐπειδὴ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Γουσίου ἐτύγχανεν ἀναμφιβόλως ἓν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἦν ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶμεν, δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐξετάσω τοῦτο λεπτομερῶς.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος δὲν διάκειται δυσμενῶς πρὸς τὴν ἀρχὴν συστάσεως γεωργικῆς τραπέζης, ἀλλ' ὡς ἐξηγήθη τῇ Πρεσβείᾳ ἀδυνατεῖ αὕτη νὰ ἐπικυρώσῃ οἱονδήποτε σχέδιον δι' οὗ θὰ ἐνεχυριάζοντο αἱ γενικαὶ τῆς Νήσου πρόσοδοι διὰ τὸν τόκον ἢ πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου καταβληθέντος διὰ τοιαύτην τράπεζαν.

Ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἡ κυβέρνησις εἶνε νὰ συγκατατεθῇ ἂν τὸ Νομοθετικὸν ἐπιθυμῇ τοῦτο, ἵνα τὸ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ φόρου τῆς ἀκρίδος περίσσευμα ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ, χρησιμοποιηθῇ ὡς εἰδικὸν κεφάλαιον ἐξ οὗ θὰ ἐπληρώνετο τοῖς μετόχοις οἱονδήποτε ἔλλειμμα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συμπεφωνημένου κατωτάτου ὅρου ἐὰν τὰ κέρδη, ἀφαιρουμένου τοῦ πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου προωρισμένου ποσοῦ, δὲν ἐπήρκουν ὅπως καλύψωσι τὸν ἐγγυημένον κατώτατον ὅρον τόκον.

Τὸ μνησθὲν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον θὰ συνίσταται ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ ἔτους, ἂν ὑπάρξῃ τοιοῦτον, ὅπερ ἤθελεν ὑπολειφθῇ μετὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ ὡρισμένου ἀνωτάτου ὅρου τοῦ τόκου, τοῦ διανεμηθησομένου δι' οἱονδήποτε ἔτος μεταξὺ τῶν μετόχων, καὶ, καθ' οἱονδήποτε ἔτος καθ' ὃ τὰ κέρδη δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει διὰ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ συμφωνηθέντος κατωτάτου ὅρου τόκου, τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον θελει εἶσθαι ὑπεύθυνον κατὰ πρῶτον λόγον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος πρὶν ἢ τὸ περίσσευμα τοῦ φόρου τῆς ἀκρίδος ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοιούτου ἐγγυημένου κατωτάτου ὅρου τοῦ τόκου.

(ἀκολουθεῖ).

Φίλε συντάκτα.

Εἰς μιὰν γωνιὰν τοῦ φύλλου σου νὰ βάλῃς αὐτὰ ποῦ σοῦ γράφω. Πολὺν νοῦν δὲν ἔχω πιστεύω, μὰ καὶ μὲ τὸν λίγον μου σκέπτομαι φαίνεταί μου καλά. Ἕως τώρα μὲ ταῖς φωναῖς μας, μὲ ταῖς ἀντιπολίτευσαίς μας, δὲν ἐκάμαμεν τίποτε. Μήπως ὅσον πᾶμεν ἐναντίοι πᾶν κ' οἱ Ἄγγλοι ἐναντίοι μας; Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ εἶπα μιὰν φορὰν εἰς μιὰν πολιτείαν καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ξυλοφορτωθῶ. Μὰ τώρα τὸ γράφω εἰς ἐσέ, ὁ ὁποῖος μοῦ φαίνεσαι πλέον ἀμερόληπτος, καὶ ἔχεις μάλιστα χρέος νὰ τὰ βάλῃς εἰς τὸ φύλλον σου. Ἔρχεσθε νὰ παύσωμεν πλέον ταῖς ἐναντιότηταις διὰ κάθε φύλλου πήδημα, καὶ νὰ ἀρχίσωμεν ἕνα ἄλλον γλυκὺν τρόπον; Μοῦ φαίνεται ὅτι ἐξ ἀρχῆς κακὴν ἀρχὴν ἐκάμαμεν καὶ ζαβὴν στράταν ἐπερπατήσαμεν ἕως τώρα.

Αὐτὰ τὰ εἶπα προχθὲς εἰς ἕνα καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Ἕλληνας δὲν εὐχαριστεῖται ποτὲ νὰ τὸν ἐξουσιάζῃ ξένος, μὰ τοῦ εἶπα ὅτι ὁ νοῦς του εἶνε λιγώτερος ποῦ τὸν ἰδικόν μου, διότι, πῶς θὰ φερώμεθα καλὰ δὲν θὰ πῇ ὅτι θὰ χάσωμεν καὶ τὰς ἰδέας μας καὶ τὴν φυλήν μας. Πρέπει νὰ ἐξαγοράζωμεν τὸν καιρὸν ἕως οὗ νὰ δοῦμεν τί θὰ μᾶς δείξῃ ὁ Θεός.

Αὐτὰ σοῦ γράφω καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τὰ βάλῃς εἰς τὸ φύλλον σου καὶ ἐὰν θέλῃς πληρωμὴν σὲ πληρώνω.

Ἕνας ποῦ τὸν ξεύρεις.

Λύσις τοῦ 36ου αἰνίγματος Γραφῆ-ραφῆς.—Λυτῆρες Ν. Γ. Κάρταλης, Νέαρχ. Παπαδόπ., Ἀριστείδης Ν. Ζήνωνος.

—οι-ακ-ιο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 36ον.

Κοινότατος καὶ ἄτρεπτος δὲν διατάττει νόμος,
Ὅτι προσθήκη ἅπαντα αὐξάνει μεγεθύνει;
Τ' ἀνάπαλιν δ' ἀφαίρεσις τὰ ἐλαττοῖ, σμικρύνει;
Δὲν εἶνε τοῦτο φυσικὸν; Περίεργον πλὴν ὅμως,
Ὅσον προσθέτεις εἰς ἐμὲ τοσοῦτον ἐλαττοῦμαι,
Ἐνῷ καθ' ὅσον ἀφαιρεῖς τοσοῦτον ἐπαυξάνω.
Τί ἀπορεῖς; ἐκ συνεχοῦς προσθέσεως νεκρούμαι,
Διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐνῶ, ἀρχὴν λαμβάνω.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα	γρ. . . .	180—200
δευτέρας ποιότ.	» » . .	165—180
» ξυνισμένα	» » . .	130—140
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . .	55— 60
σταφίδες βραστὰί	» » »	50—60
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.		116—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	. . . . .	18—22
κριθὴ	» »	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	. . .	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριζοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσορροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Γ. Χ. ΛΑΜΠΡΟΥ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ εἰς Σμύρνην μεταβαίνοντες Κύπριοι ὅτι μεγάλην θὰ εὑρίσκωσι περιποίησιν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τούτῳ κειμένῳ ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. Οἱ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ξενοδοχεῖον πορευόμενοι εὔφημον μνείαν ποιοῦνται τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν πρόθυμον περιποίησιν, καθαριότητα, ἀναπαύσεις κλ. κλ.